

Suomen joukkue viimeisellä joukkuehyppyllään lähestymässä maalialuetta: hypyn tulos 0.69.

Pizzaa ja patjavarjoja eli MM-ROOMA

TEKSTI JA KUVAT: EERO KAUSALAINEN

Hyvillä mielin palasi Suomen joukkue laskuvarjourheilun konventionaalisten lajien MM-kisoista Roomasta. Mestaruutta ei toki vielä tullut, mutta Suomi hypättiin paraurheilun maailmankartalle, jonne Pohjoismaista ei ainakaan nyt ollut tungosta. Tässä joukkueen johtajan ja SIL:n laskuvarjotoiminnan ohjaajan Eero Kausalaisen raportti.

• Laskuvarjourheilun ns. konventionaalisten lajien maailmanmestaruuskilpailujen tahtumapaikkana oli tänä vuonna Keski-Italiassa sijaitseva pikkukaupunki nimeltä Rooma. Lähiosoitteena oli Guidonian lentokenttä, joka sijaitsi mainitusta vanhahkosta kylästä n. 2 peninkulmaa koilliseen.

Kilpailuun osallistui kaikkiaan 28 maata, joista kaksi (Marokko ja Jugoslavia) kuitenkin vetäytyi katsomoon jo ennen kilpailun alkua. Syyt poistumiseen olivat lähinnä poliittiset.

Kilpailijoiden kokonaislukumäärä oli 201, joista naisia 71.

Kilpailuun osallistui kaikkiaan 28 maata, joista kaksi (Marokko ja Jugoslavia) kuitenkin vetäytyi katsomoon jo ennen kilpailun alkua. Syyt poistumiseen olivat lähinnä poliittiset. Kilpailijoiden kokonaislukumäärä oli 201, joista naisia 71.

Kilpailuun osallistuneen Suomen joukkueen kokoonpano määräytyi SM-kilpailu-

jen yleismestaruuden perusteella. Kilpailijoina olivat mukana Enska Kilpinen (ULK/LJK), Tatu Soini (ULK/LJK), Hanski Laitinen (ULK/LJK), Pekka Tuominen (LLK) ja Make Jääskeläinen (ULK). Lisäksi LuKT oli nimennyt joukkueeseen Timo Niemisen, joka toimi kansainvälisen juryn jäsenenä osallistuen myös paikan päällä pidettyyn tuomarikoulutukseen tavoitteenaan kansainvälisen tuomarin kelpuutus. Joukkueenjohtajana toimi Eero Kausalainen.

HARJOITELTIIN . . .

Joukkueeseemme valitut kilpailijat olivat harjoitelleet jo ennen SM-kilpailuja keskimäärin n. kaksisataa hyppyä, jota meikäläisissä olosuhteissa voitaneen pitää varsin suurena määränä. Harjoittelun painopiste oli selvästi taitohypyssä.

Edustuspaikan ratkettua ei joukkue suinkaan ryhtynyt leppämään laakereillaan, vaan aloitti uuden, noin kuukauden mittaisen viimeistelyvaiheen,

jolloin joukkue oli yhdessä joka viikonloppu. Tämän mahdollisti se, että kaikki matkalle valitut kilpailijat olivat samasta kerhosta, tai ainakin hyppäsivät samalla paikakunnalla. Koska valmentaja ei koto-Suomestamme löydy, valmensivat urheilijamme toisiaan.

Tätä harjoitusvaihetta voinnee pitää Roomassa saavutettujen erinomaisten tulosten kannalta erittäin merkityksellisenä. Yleensähan tahtoo käydä niin, että joukkueen tultua valituksi se hajoo ympäri Suomea, kuka töihin, kuka kesälomalle jne. Näin sitten levätään laakereilla hamaan kisan alkuun saakka, kilpailuun kuuluvan harjoitushypyn ollessa ensimmäinen hyppy kuukauteen.

ITALIALAINEN AIKATAULU

Uljaan joukkioimme saapuessa "ikuisen kaupungin" rautatieasemalle torstaina 9.9. saatiin heti esimakua italialaisesta elämän muodosta. Kuten matkaoppaastamme olimme

lukeneet, Rooman puhelinjärjestelmä on ulkomaalaiselle todellinen haaste, jonka otimme vastaan uteliaan hyväuskoisina.

Vaan sitä varten ne vaikeudet ovat, että pienellä ihmisellä on tilaisuus kokeilla siipiensä kantavuutta voittamalla ne. Arviolta kahdenkymmenennen soittoyriytyksen jälkeen saimme vihdoinkin puhelinyhteyden MM-kisaelman järjestelykomiteaan. Sopivan keskustelukumppanin (englantia puhuvan henkilön) löytäminen sitten kävikin sangen nopeasti, vain n. viisi minuuttia.

Hetkisen rupateltuamme saimme tietää, että kuljetuksemme soveliaampaan paikkaan tapahtuisi yhdessä itäisen naapurimme joukkueen kanssa. Joukkueen oli määrä saapua vajaan tunnin kuluttua.

Useasta uudesta puhelinsoitosta huolimatta lopputulos oli se, että joukkueemme vietti asemalla kaikkiaan n. neljä tuntia ennen kuin kuljetus järjestyi.

Kilpailua edeltävinä ilmoitustautumis-, avajais- ja harjoitushyppäpäivinä opimme, ettei ensivaikutelma italialaisesta aikataulusta ollut lainkaan virheellinen. Opimme myös nopeasti paikallista kieltä: ensimmäinen sana oli "domani" (huomenna).

KILPAILTIIN

Varsinainen kisatapahtuma alkoi sunnuntaina avajaislentonäytöksellä ynnä muilla asiankuuluvilla juhlallisuuksilla. Paikallisen kylänvanhimmman puheen ohella avajaistilaisuuden näyttävintä antia oli Suomessakin tunnetun Frecece Tricolorin mainio osatottolento.

Päästiin sitten lopultakin kaikkien alkukuvioiden jälkeen käsiksi pääasiaan. Kilpailut aloitettiin taitohypyillä. Suuresta kilpailijamäärästä johtuen kaikilla oli runsaasti aikaa hyppöjen välillä seurata muiden suorituksia joko kiikarein tai videosta, joita viimeksi mainittuja oli tuotu paikalle useampia kappaleita.

Omien joukkueen jäsenten lisäksi seurattiin tiiviisti erityisesti koviksi nimiksi tunnettujen kilpaveikkojen aikaansaannoksia. Todella kovan luokan tuloksia sitten saatiinkin. Kaikkiaan seitsemän kilpailijaa väansi sarjansa alle seitsemän sekunnin. Nopeimman sarjan teki USA:n Royal Hatch: 6,50 sek.

Henkilökohtaisessa tarkkuudessa parhaiten menestyneen suomalaisen Tatu Soinin tyylinäyte.

Tulos: 0.00. Voimassa olevaa henkilökohtaisen tarkkuuden maailmanennätystä hallussaan pitävä USA:n Chuck Collingwood neuvostoliittolaisen sähköpläkän kimpussa.

Kotomaisissa SM-kilpailuissamme "samppiooniksi" yltänyt Make Jääskeläinen epäonnistui jossain määrin avaushypyllään, saaden tuloksekseen 9.47 sekuntia. Ensimmäisen kierroksen jälkeen sijoitus oli kuudenkymmenen huonommalla puolella.

Kilpisen Enskalla sen sijaan alkoi paremmin: erinomainen tulos 8.20.

Ensimmäisen tempukierroksen päätyttyä saaduissa tuloksissa ilmeni varsin selkeästi tuomariston käyttämä ankara arvosteluasteikko. Lisäaikoja jaettiin kovin anteliaalla kädellä. Toisaalta on todettava, että kyseessä olivat erittäin kokeneet kansainväliset tuomarit, joilla silmän ja käden yhteistoiminta on harjaantunut aivan toisella tavoin kuin esim. omien SM-kilpailujemme tuomaristolla.

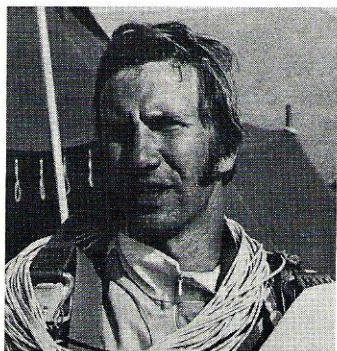
Kisaa jatkettiin sitten edelleen, sään mukaan lajia vaihtaan. Kilpailun alkuvaiheessa kova tuuli tahtoi hieman haitata. Muuten kyllä oli kaunista ja erittäin lämmintä koko kisatapahtuman ajan.

HYPPYKALUSTO

Henkilökohtaisen tarkkuuskilpailun alkaessa muodosti kiinnostavan tarkkailun kohteen kansakilpailijoittemme käyttämä varjokalusto. Suhteellisen tuore tieto USA:n mestaruuskilpailusta kertoi, että mukana oli vain yksi "höyrykäyttöisellä pallokuvulla" hyppäävä kisailija muiden käyttäessä eri tyyppiä patjoja.

Olimme tilanteesta hieman huolissamme, sillä koko Suomen joukkue oli varustautunut U.S. Papilloneilla, pallokuvuilla.

Kilpailun vanhetessa kuitenkin totesimme, että suhde pallo contra kulmikkaat kuvat

Yleismestaruuden ja taitohypyn paras suomalainen Markku Jääskeläinen hyvin menneen taitohypyn jälkeen.

oli suurin piirtein fifty - fifty.

Ehkä yllättävin hyppykalustoon liittyvä havainto koski "suuren ja mahtavan" naapurimaamme laskuvarjoja: vanha kunnon UT-15 oli jätetty kotiin naftaliiniin, lähes koko joukkueen hypätessä länsimaassa (!!!) (lue: Ranskassa!) valmistetuilla 'patjoilla.'

TARKKUUS

Henkilökohtainen tarkkuus alkoi varsin mielenkiintoisesti. Ensimmäisellä kierroksella kirjattiin miesten sarjassa kaikkiaan 34 nolla-nollaa (kilpailijoita 130) ja naisten sarjassa 6 (kilpailijoita 71).

Tässä kohdassa muistikoneista kertoi USA:n mestaruuskilpailujen lopputuloksesta: kun kilpailuun vaadittavat 'pakolliset' kymmenen kierrosta oli hypätty, oli vielä kymmenen kilpailijaa mukana puhtaalla 0.00 -tuloksella. Vasta kahdenkymmenenkuuden ylimääräisen kierroksen jälkeen saatiin voittaja selville.

Kisakansan jännäämisen kohteena oli toistuuko sama tilanne myös tässä kilpailussa. Aivan näin pahalta ei sentään näyttänyt enää toisen kierroksen jälkeen. Yhteistuloksella 0.00 oli enää "vain" kahdek-

santoista kilpailijaa. Kolmannen kierroksen päätyttyä puhtaalla pelillä mukana olevien määrä oli pudonnut kolmeentoista.

Suomalaisleirissä olivat kulmat hieman kurtussa avauskierroksen jälkeen. Suomen mestari Enska epäonnistui ensimmäisellään jokseenkin totaalisesti: tulos 2.60 m. Tämä tuntui karvaalta kalkilta, etenkin muistettaessa Enskan kahdeksan kierroksen yhteistulosta 24 cm SM-kilpailun kahdeksalla hypyllä. Sijoitus oli ensimmäisen kierroksen jälkeen jossakin 120:n vaiheilla.

Myöskin Pekalla ja Tatulla oli alkuvaikeuksia. Edellisen tulos oli 61 ja jälkimmäisen 27 cm. Hannu ja Markku saivat kuitenkin pelinsä avattua valoisammin. Molemmille kirjattiin tulokseksi 8 senttiä.

Masentava aloitus ei kuitenkaan sysännyt joukkuetamme murheen alhoon. Seuraavilla kierroksilla alkoikin näyttää jo huomattavasti valoisammalta. Tulokset alkoivat olla sellaisia, joihin olimme tottuneet. Joukkueen keskitulos jäi alle kymmenen sentin toisella kierroksella: kaikki viisi hyppääjäämme paransivat sijoitustaan.

Kilpailun vanhetessa todettiin sähköpläkän lahjomattomuus. Omat poikamme pääsivät yleensä hyvin polkaisutäisyydelle, mutta täysosuman saaminen tuntui olevan kiven takana. Tulokseksi tuli usein kaksi tai kolme senttiä varman ja hallitun näköisestä polkaisusta huolimatta.

Henkilökohtaisen tarkkuuden päätyttyä oli Tatulla, Pekalla ja Hannulla yksi, ja Enskalla alkuepäonnesta huolimatta kaksi nolla-nollaa tilillään.

Tuloslistan kärjessä puh-

taalla pistetilillä kamppailevien määrä väheni kierros kierrokselta. Kuudennen jälkeen oli nolla-nolla -miehiä jäljellä enää kaksi: Ranskan Jean Dermine ja Englannin (!) R. Hiatt. Kilpailun vahvoina ennakkosuosikkeina pidetyt USA:n Jack Brake ja ME:tä (37 perättäistä nolla-nollaa) hallussaan pitävä Chuck Collingwood olivat kumpikin jo ehtineet polkea ohi pläkän.

Seitsemännellä kierroksella Hiatt polkaisi ohi: tulos 3 senttiä. Jean Dermine jatkoi edelleen varmaa työskentelyään tekemällä seitsemannen täysosuman.

PUHDASTA NOLLAA

Kahdeksannen ja viimeisen kierroksen aikana oli jännitys kisapaikalla suorastaan käsin kosketeltavissa. Kaikki, jotka kynnelle kykenivät, olivat saapuneet maalialueen reunalle seuraamaan kilpailun ratkaisuvaihetta.

Kierroksen alussa oli jäljellä yksi nolla-nolla mies (Dermine), yksi kolmen sentin mies (Hiatt) ja kaksi neljän sentin tuloksen haltijaa (Brake USA, Hosso, Tšhekkoslovakia). Pelin teki erityisen jännittäväksi se, että kilpailua johtava ranskanmaalainen hyppäsi aivan kierroksen lopussa.

Englannin Hiatt polkaisi tuloksekseen kaksi senttiä, joka muodosti edellisen kolmesenttisen kanssa lopputulokseksi 0.05 m. "Jussi Jarru" alias Jack Brake ja Tšhekkoslovakian Ivon Hosso pitivät pintansa, molempien viimeisen hypyn tulos oli pyöreä 0 cm.

Ranskan Dermine lähestyessä maalialuetta varjonsa varassa vallitsi katsojien joukossa miltei kuolemanhiljaisuus. Dermine työskenteli rauhallisesti ja polkaisi sähköpläkää helpon näköisesti. Kun sähköinen näyttölaite ilmoitti tuloksen 0.00 syntyi maalialueella suoranainen mellakka. Joukkueoverit toivat paikalle Ranskan lipun ja kantoivat ujosti hymyilevän, pitkänhuiskean maailmanmestarin pois maalialueelta. Ensimmäistä kertaa laskuvarjo-MM -kilpailujen historiasa voittaja selviytyi puhtaalla tuloksella 0.00!

Kotomaamme joukkion suorituksissa ei ollut samaa dramaattisuutta. Vaatimattomasta alusta huolimatta tulokset olivat kuitenkin tasaisen

Henkilökohtaisen tarkkuuden maailmanmestari Ranskan Jean Dermine voitokkaan viimeisen hypynsä jälkeen. Kahdeksan kierroksen yhteistulos oli 0.00 metriä. Siihen ei kukaan muu ole pystynyt laskuvarjo-MM-kilpailujen historiassa.

"Ikuista odottamista". Italialaisen kellon uhrina tällä kertaa kilpailussa tasaisen varmaa työtä tehnyt Pekka Tuominen odottamassa vuoroaan starttipaikalla. Kilpailijat kutsuttiin starttiin "hyvissä ajoin", mikä tarkoitti vähintään tunnin odottamista ennen hypylle lähtöä.

varmoja sijoitusten parantues-
sa kierros kierrokselta.

Kun kaikki kahdeksan kierrosta oli hypätty joukkueemme jäsenet olivat sijoittuneet kokonaisuutena tarkastellen ennennäkemättömän hyvin: kolme kilpailun toiseksi parhaassa neljänneksessä (Tatu 46., Pekka 54., Hannu 59.), yksi jokseenkin tarkoin puolessa välissä (Markku 66.) ja yksi kolmanneksi parhaassa neljänneksessä (Enska 86.).

Muut pohjoismaat eivät juuri kilpailussa menestyneet. Kuitenkin kaksi tanskalaista (!) pääsi yllättämään suomalaiset: Palle Frank sijoittui 23:ksi (0.41 m) ja Mogens Gade 29:ksi (0.47 m). Kaikki muut tanskanmaalaiset, ruotsalaiset ja norjalaiset jäivät tuloslistan murheellisempaan puoliskoon.

TEMPPU

Ensimmäisen kierroksen vaatimattoman aloituksen jälkeen joukkueemme alkoi kii-
vaasti kiritä "kärjen saamaa etumatkaa" umpeen. Aivan kuten tarkkuushypyssäkin sujui toinen kierros jo huomattavasti iloisemmissa merkeissä. Make Jääskeläinen kieputti sarjansa puhtaasti aikaan 7.80 sek. Enska jatkoi tasaista sarjaansa, tulos 8.47. Myös Tuomisen Pekalle alkoi valjeta "homman nimi", aika 8.67 sek.

Tatulla ja Hannulla oli sen sijaan pieniä vaikeuksia. Tuomarien haukankatseet onnistuivat löytämään suoritusista virheitä, joita joukkueoverit eivät havainneet (edes videosta). Hyvistä pohja-ajoista huolimatta suoritukset eivät sitten sakkoineen enää yltäneet samanlaisiin lukemiin, joihin kotomaassa olimme tottuneet.

Tuomariston auringontark-

ka virhesilmä aiheutti huolia muillekin. MM-kilpailun vahva ennakkosuosikki Jack Brake sai eräällä hypyllä lisäaikaa peräti 1.5 sekuntia ja putosi sen ansiosta mitalisijojen ulkopuolelle.

Kilpailun yllätys oli, ainakin tämän tarinan kirjoittajalle täysin tuntemattoman, kanadalaisen Pierre Forandin kiilautuminen kolmannelle tilalle. Hänen sarjansa olivat kaikki alle seitsemän sekunnin.

Edellinen maailmanmestari, Ranskan Jean-Claude Armaing, teki erittäin hyvää työtä, mutta joutui kuitenkin lopulta myöntämään Neuvostoliiton Grigori Surabkon paremmakseen.

Näin meni tämän lajin maailmanmestaruus Neuvostoliittoon Armaingin jäädessä hopeatilalle.

HYVÄ, SUOMI!

Suomalaisten menestys taitohypyssä oli parempi kuin koskaan aikaisemmin MM-tasolla. Kolme kisailijaa sijoittui kilpailujen parhaaseen kolmannekseseen (Make 33., Enska 36., Pekka 39.), yksi hie-
man puolivälin huonommalle puolelle (Tatu 67.) ja yksi kolmannen neljänneksen loppupuolelle (Hannu 90.).

Kansainväliseen huippukaartiin meillä tietenkin on vielä pitkä matka edessämme, mutta viimeistään tässä lajissa kokonaisuutena hienosti sijoitunut joukkueemme lopullisesti todisti, ettei Suomi enää ole kehitysmä laskuvarjoureilussa.

Myöskin taito- ja tarkkuushypyn perusteella määritettävässä yleismestaruudessa joukkueemme menestyi varsin hyvin. Neljä joukkueemme viidestä kilpailijasta selviytyi

puolen välin paremmalle puolelle. Viideskin pysytteli vielä toisessa kolmanneksessa. Mainittakoon tässä yhteydessä, että muista pohjoismaista ei ollut ketään (!) yleismestaruuden puolivälin paremmalla puolella.

JOUKKUETARKKUUS

Laskuvarjostelukilpailujen värikkäin laji, joukkuetarkkuus, lupasi jo ennakolta jännitystä yllin kyllin sekä kilpailijoille itselleen että myös paikalliselle, erittäin osallistuvale yleisölle. Olihan ennen lajin alkua jo suoritettu pääosa henkilökohtaisesta tarkkuudesta ja näin saatu esimakua odotettavissa olevasta kovasta tulostasosta.

Ensimmäinen kierros ei kuitenkaan ollut erityisen loistelias kuin ainoastaan muutamalla maalla: USA:n joukkue selviytyi yhteistuloksella 6 cm, Italia 10 cm ja Unkari 19 cm. "Härmän jätkät" tavoilleen uskollisina suorittivat varsin vaatimattoman pelinau-
vauksen 91 senttimetrin yhteistuloksellaan.

Toisella kierroksella joukkueet alkoivat päästä eroon alkujännityksestään. Neljä joukkuetta onnistui pääsemään kierroksen läpi yhteistuloksella 0.00.

USA:n joukkueessa kaikki "kilauttivat" nolla-nollan ja joukkue säilytti johtopaikkansa. Italian tulokseksi tältä kierrokselta kirjattiin 23 senttiä, joka riitti toisen sijan säilyttämiseen yhteistuloksella 33 cm.

Unkarin lievä epäonnistuminen (26 cm) pudotti sen mitalisijalta Kanadan joukkueen kilatessa itsensä kolmanneksi.

Suomen joukkue (Enska, Tatu, Pekka ja Hannu) oli tässä vaiheessa kiilautunut

kahdeksanneksi yhteistuloksella 1.20.

Kolmas kierros muutti jälleen joukkueita mitalisijoilla. USA:n joukkue selviytyi nol-
lille ja säilytti johtoasemansa yhteistuloksellaan 6 cm. Myöskin Italia säilytti asemansa toisena. Sen sijaan Kanadan kävi "kalpaten". Kuu-
denkymmenenkuuden senttimetrin tulos pudotti sen ulos mitalisijoilta. Kolmanneksi kipusi Puolan kaksi viimeistä hyp-
pyä nolille hypännyt joukkue.

Suomen joukkue sai hyp-
pynsä tulokseksi reilun puoli metriä, mikä laski sijoitusta yhdellä sijaluvulla.

Neljäs ja viimeinen kierros oli mielenkiintoinen, sillä tunnettu tosiseikka on, että erityisesti joukkuetarkkuudessa tilanteet ja sijoitukset saattavat vaihtua hyvinkin nopeasti.

Kilpailun viimeinen hyp-
pikierros ei kuitenkaan mullistanut järjestystä keulapäässä kovinkaan rajusti. Italian joukkueessa tosin 'pelihermo petti', pudottaen sen toiselta sijalta kahdeksanneksi.

USA:n joukkue (Hayhurst, Englestad, Hatch, Collingwood, Brake) jatkoi kivikovaa linjaansa kopauttamalla jäl-
leen neljä perättäistä nol-
la-nollaa, varmistaen näin maailmanmestaruutensa yhteistuloksella 0.06.

Myös Puola ja edellisen kierroksen jälkeen neljänneksi kivunnut Neuvostoliitto pitivät pintansa selvittäen viimeisen kierroksen puhtailla nol-
la-tuloksilla. Puola sijoittui näin toiseksi ja Neuvostoliitto kolmanneksi.

Tasaista työtä tehnyt Suomen joukkue säilytti asemansa yhdeksäntenä, vain kaksi senttiä edellään olevaa Italian joukkuetta huonompana.

AJATELMIA

Kilpailut sujuivat joukkueemme osalta kokonaisuutena mahdollisuuksiimme nähden erittäin hyvin. Tarkkuudessa joukkueen tasavahvat suoritukset olivat huomattavasti aikaisempia MM-kisamenestyksiä paremmat. Siitäkin huolimatta, ettei oikeastaan kukaan pystynyt omaan parhaaseen suoritukseensa (kotomaan olosuhteissa).

Vaan entäpä jos ...? Jospa poikamme vaihtaisivat vanhat "höyry-papilloninsa" johonkin nykyaikaisempaan laskuvarjostimeen ... Jospa saat-
tiin lisää kokemusta myös

suurista kilpailuista. Ehkä näin saatava rutiini vähentäisi turhan kilpailujännityksen tuomia epäonnistumisia.

Tuli myös retken aikana mieleen vanhan kisakonkarin André Takkalan toteamus valoisina kesäöinä pidettävistä kilpailuista: "... olisivat ke- lit tasaiset, työntä ilman perisuomalaisia kovia tuulia tai nostoja. Oppisivat pojat ker- rankin tekemään nolla-nollia myös "helppoissa" olosuhteis- sa ..."

Niin, niin. Ne eteläeu- rooppalaiset helpot olosuhteet tällä kerralla osoittautuivat varsin vaikeiksi: on totuttu hyppäämään tulessa ja "luo- timyrskyssä". Ei sitä sitten ossoo tyynellä säällä arvioida lähestymiskulmaa riittävän tarkoin, eikä sijoittaa sitä takajalkaa oikeaan paikkaan ...

Taitohypyn osalta joukkue- emme menestyi aikaisempiin vuosiin verrattuna loistavasti. Vaan entäpä tämän jälkeen? Yhdenkin kymmenyksen pu-

dottaminen pois tämänhetki- sistä tuloksista on kovan työn takana.

Hypääjämme alkavat myös olla jo kovin lähellä sitä rajaa, josta ei päästä riittävästi eteenpäin ilman kelvollisen valmentajan palveluksia. Tä- hän asti on päästy siten, että arvoisat temppuhypääjämme ovat vuorotellen arvostelleet toistensa suorituksia.

Menetelmä on melkoisen hyvä, mutta ei kuitenkaan voi koskaan korvata valmentajaa, sillä arvostelijan pitäisi seura- ta kunkin huippuhypääjäm- me kehitystä muutamalla sadalla hypyllä, ennenkuin voi- daan puhua riittävästä arvioin- tiperusteista. Tämmöiseen puuheloon ei aktiivihypääjil- lämme aikaa riitä oman hyp- päämisen ohella.

Näin jälkikäteen arvioiden voidaan joukkueen valintaa pitää erittäin onnistuneena. LuKT:n määrittämä valinta- peruste oli: yleismestaruuden viisi parasta SM-kilpailuissa. Sijoituksia tarkasteltaessa va-

linta oli toiminut erittäin hy- vin.

Joukkueen kokoonpanon kannalta erittäin tärkeä sekka, josta ei juuri julkisesti ole keskusteltu, on joukkueen jä- senten keskinäinen yhteenso- pivuus. Tällä tarkoitan lähin-nä sitä, tulevatko joukkueen jäsenet hyvin toimeen keske- nään. Se on joukkueen hengen kannalta näinkin pitkällä kil- pailumatalla (lähes kolme viikkoa) ensiarvoisen tärkeä tekijä. Huono henki joukkue- eessa huonontaa kaikkien suo- ritusta aiheuttamalla tarpee- tonta epäsuopua, jännitystiloja yms.

Nyt kilpailumatalla olleen joukkueen kannalta tilanne oli kuitenkin suorastaan ihanteel- linen. Kaikki kilpailijat toimi- vat aktiivisesti samassa ker- hossa, valmentautuvat yhdes- sä, tuntevat toisensa munas- kuita myöten - ja ovat siitä huolimatta (?) vielä hyviä ka- vereita keskenään.

Mikäli joukkueen valinta ei tulevaisuudessa kävisi tässä

mielessä näin onnellisissa merkeissä, olisi ensiarvoisen tärkeätä pitää mahdollisim- man paljon yhteisiä leirejä yms. tilaisuuksia, joissa jouk- kueen jäsenillä olisi mahdolli- suus tutustua toisiinsa jo en- nen kilpailumatalle lähtöä.

Vaan eipä ollut minkään- laisia ongelmia joukkueen kanssa - pikemminkin päin- vastoin. Oli oikein mukava joukkueenjohtajan ominai- suudessa pullistaa rintaa ja pa- rantaa ryhtiä, kun tulivat ko- vien hypymaiden edustajat ihmettelemään Suomen vii- meisten vuosien aikana tapah- tunutta huimaa kehitystä las- kuvarjoilun alalla.

Loppuun sopinevat Ruåtsin joukkueenjohtaja Holmlinin sanat: "Onnittelten Suomen joukkueetta erinomaisen menestysten johdosta. Päihititte pahanpäiväisesti kaikki muut Pohjoismaat. Mutta me tu- lemme vielä. Ruotsi aikoo lyödä teidät - seuraavan kymmenen vuoden kuluessa ..."

TULOKSIA MM-KISOISTA ROOMASSA 10.-26.9.1976

Henkilökohtainen tarkkuus (8 kierrosta)

1. Jean Dermine	Ranska	0.00
2. Jack Brake	USA	0.04
2. Ivan Hosso	Tshekkosl.	0.04
4. R. Hiatt	Englanti	0.05
5. Pierre Forand	Kanada	0.06
6. Chuck Collingwood	USA	0.07
6. Victor Erschov	NL	0.07
8. Gunter Stefan	Kanada	0.08
9. Meszarovics	Unkari	0.10
10. Vince Timar	Unkari	0.12

46. Tatu Soini		0.85
54. Pekka Tuominen		1.36
59. Hannu Laitinen		1.60
66. Markku Jääskeläinen		1.78
86. Olavi Kilpinen		3.63

Osanottajia (miehet) 130

Yleismestaruus

		pist.
1. Grigori Surabko	NL	3.3700
2. Pierre Forand	Kanada	3.4150
3. Jean-Claude Armaing	Ranska	3.5637
4. Jack Brake	USA	3.5800
5. Karoly Huse	Unkari	3.6638
6. Chuck Collingwood	USA	3.6713
7. Vladimir Gurnij	NL	3.6800
8. Nikolai Usmaev	NL	3.6825
9. Royal Hatch	USA	3.7475
10. Vladimir Tchaika	NL	3.7950

38. Markku Jääskeläinen		4.3988
40. Pekka Tuominen		4.4488
45. Olavi Kilpinen		4.6663
62. Tatu Soini		5.1188
80. Hannu Laitinen		5.9175

Kilpailuun osallistui kaikkiaan 26 maata. Suomen taakse jäivät mm. Sveitsi, Englanti, L-Saksa, Italia, Itävalta, Australia ja kaikki pohj.maat!

Taitohypyy (4 kierrosta)

		sek.
1. Grigori Surabko	NL	26.41
2. Jean-Claude Armaing	Ranska	27.21
3. Pierre Forand	Kanada	27.26
4. Jack Brake	USA	28.60
5. Karoly Huse	Unkari	28.74
6. Nikolai Usmaev	NL	28.87
7. Vladimir Gurnij	NL	29.17
7. Royal Hatch	USA	29.17
9. Chuck Collingwood	USA	29.30
10. Bern. Wiesner	DDR	29.56

33. Markku Jääskeläinen		33.41
36. Olavi Kilpinen		33.70
39. Pekka Tuominen		34.23
67. Tatu Soini		40.10
90. Hannu Laitinen		45.74

Osanottajia 124

Joukkuetarkkuus

(4 kierrosta)

1. USA	0.06
2. Puola	0.44
3. NL	0.46
4. Unkari	0.62
5. Ranska	0.81
6. Kanada	1.01
7. Bulgaria	1.22
8. Italia	2.42
9. Suomi	2.44
10. L-Saksa	2.57

Maiden paremmuus

(kaikki lajit)

1. NL
2. USA
3. Ranska
4. Puola
5. Kanada
6. DDR
7. Tshekkoslovakia
8. Unkari
9. Bulgaria
10. Suomi